

Şair Kim Midir Ya Aşk

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Kasım 2023

Hangi düş' ün hangi gülüşün yanlısıdır söyle, şiir ve sevdaya ramak kala azadesi ölümün azığı ömrün şair meyleder aşka hüzünse mızrabı ve kıtalar aşası bir enginlik yüreğin koruk b/ağı...

Hatmeder duygular ölgün zamanın tanrısıdır kalem
Hazmeder ruhu ölümü ve devrik acılar kıtası kelamın
İzini sürer varla yok arasındır yalnızlığı
Göğün pekişen karanlığına
Nice bulut eşlik eder yağın yağmura
Tutunur şair tutunur her sevda
Tutamağı ömrün
Tuzudur adeta imgeler körü körüne yazılmayan
Şiirin telli duvaklı gelini
Yasın bakir tınısı
Yaşın tuzu
Yadı dünün yareni ruhu
Bandıkça hüzne
Mihrabı umut
Mizacı yitik
Bir neşreden sihirdir ki şiir

Ve şairin ölümcül çağrısı

Paslaşır duygular
Pembeleşir kalem
Nur yağar ufuktan
Narı ömrün nazenin güftenin
Hüznüne de sadıktır şair yaşadığı kadar gördüğü görmediği
Duyduğu duymadığı
Bilip bilmeden yaşadığı
Irak olduğu kadar mutluluktan
Irgatı evrenin
Irgalamaz da kimi insanı bunca derin
Bunca istem
Bunca isyan
Biriktirse bile af diler Rabbinden

Şiir nükseder
Şair yazar ve ölür
Ölür ve doğar da ansızın bir başka şiir
Bir başka hayal
Sözcüklerle hemhal
Yalnızlığın kopuk düğmesi
Hoppa imgeler
Durulur ansızın
Ar bildiği iken sevgi
Arsız bir çağrı iken ölümü
İrdeler toprak
Çağırır usundan
Çalgı çengi susar
Sever derinden taşan ruhundan
İçinde kalan her ukde bir şiir
Düнде kalan her resim bir kibir
Yarına yatıya kalacak diye bildiği ömür
Ansızın solar
Ansızın siner
Ansızın söner

İçten içe büyür acı
Acıdan geçer şairin yolu

Duvağı kanlı çocuk gelin
Ruhu yaralı kadın
Yârin elini tutar
Yazdığı kadar da vefa umar
Sihrine banar da banar
Bilinmezin izini sürer
Nakşeden her sözcük
Uğuldar kulakları
Uğurlar yavuklusunu
Uğruna aşkın döner bir bir

Devşirir sözcükleri
Ne kin ne kibir
Tutuşan yüreğidir
Tanıştığı kalemidir
Bazen yâdi bir hikâyeye bir nesir
Eseridir Rabbinin
Esaretidir hüzün denen mealin
Kitabını yazar şair
Adı ise mazide saklı bir ruhun sadakası
Varla yok arası mutluluğu
Diktiği kadar kalemi
Dilemması nazın niyazın tükenmediği
Bir seferi yolcudur ki şair...

Yalnızlığın ve hüznün güftesi olmaya meyyal
Yazdığı yazacağı her şiir
Sona ramak kala
Rengi atar kalemin
Ruhundan firar eder sözcükler
Figan eyler kalemin sadık gülüşünde cereyan eder
Kâh umut kah ölüm feryat eder
Çağın da çağrının da ötesinde yaşar şair
Ölüme meyleden o ıssızlık ki aşılması kıtalar
Oysaki tek sözcükte saklıdır
Evrenin özü de sözü de aşkıdır
Aşına olduğu kadar da aşka aşkar...